

den ny Valgmaade, Forholdstalsvalgmaaden. Det skal ogsaa erkendes fra min Side, at den tiltaler mig ganske overordentlig, idet den giver Lejlighed for mindre Dele og mindre Klasser, om jeg saa maa kalde det, til at faa særlige Repræsentanter valgte. Men det er jo ikke noget nyt, jeg her udtaler, det har man raabt paa og forlangt i mange Aar. Hvem er det, der stadig har staaet imod? Hvem er det, der aldrig har villet lytte til dette Raad, der er kommet fra Kommunens Beboere, fra de kommunale Vælgere? Det er dem, der nu selv forlange det, men det er afgjort, at det ikke er for at imødekomme deres Ønske, som i en Aarrække har forlangt det, nej, det er, fordi det tjener dem bedst nu at faa den Valgmaade indført. Den Gang der var opkommet store Minoriteter af den frisindede Befolkning i Hovedstaden, den Gang, da det stod omtrent ens med Stemmerne, men det konservative Højre desuagtet havde overtaget, var der ikke Tale om, at de paa nogen Maade vilde høre paa Forlangendet om Gennemførelsen af Forholdstalsvalgmaaden, aldeles ikke. Men nu, da det de senere Gange har vist sig, at de ikke længere kunne blive repræsenterede ved den nuværende Valgmaade, komme de, i og for sig meget naturligt, selv og forlange Forholdstalsvalgmaaden, og der kan jo ikke siges andet til dette, end at de burde have indset det for længe siden, og det havde klædt dem kønnere og smukkere, hvis de for lang Tid siden vare gaaede ind paa denne Tanke, end det klæder dem nu, da det kun er dem selv, der skulle høste Nytten og Fordelen deraf. Ikke desto mindre anerkender jeg ogsaa, at det konservative Højre, som de senere Gange ikke har faaet nogen valgt, ogsaa bør have deres Repræsentation i det kommunale Raad, jeg anerkender det nu lige saa godt, som jeg tidligere har ønsket, at den store Opposition skulde have det. Men det kan dog ikke bestrides, at naar man nu gaar ind paa at efterkomme dette Forlangende, som de stille gennem deres Regering, er der nogen Grund for os til at forlange noget derfor, og naar man da indskrænker sig til at forlange, at enhver kommunal Borger og Borgerinde, der betaler direkte Skat til Kommunen, skal have Lov til at være med til at stemme paa Repræsentanter, saa synes jeg ikke, man kan sige, det er noget ubilligt Forlangende fra den Side, der for Øjeblikket — jeg siger for Øjeblikket, det er jo nemlig ikke givet, at det altid vil blive ved — har Flertallet paa sin Side. Jeg har forundret

mig ikke saa lidt over, at Landstinget ikke des mindre har ment, at det var et for stort Forlangende og endnu vil vove en Dyst og gaa til Valg paa den gamle Valglov, hvad der sikkert bliver Resultatet, hvis vi ikke kunne blive enige om at give alle direkte skatteyndende Borgere Valgret.

Der er jo et lille Fremskridt foruden dette endnu tilbage i Loven, og det er, at det høje Landsting er gaaet ind paa at give enlig stillede Kvinder, som betale Skat af 1,000 Kr. om Aaret, Valgret. Det har for øvrigt forundret mig noget, for det er jo dog ikke nogen absolut konservativ Handling, som der er udført af de konservative. De maa altsaa paa en vis Maade være konservative Fremskridtsmænd oppe i det høje Landsting, siden de dog kunne bevæges til at gaa med til, at enlig stillede Kvinder faa Valgret, naar de have en Indtægt af 1,000 Kr. Var man noget mistroisk, kunde man fristes til at antage, at det høje Landsting mener, at den konservative Retning havde overordentlig Brug for disse Kvinder, der betale Skat af 1,000 Kr. Jeg er nu ikke mistroisk, saa jeg tror ikke, at det høje Ting har set saaledes paa Sagen. Jeg vil ikke beskyldte det derfor, men et tror jeg, og det er dette, at hvis disse Kvinder faa Valgret, vil det være en absolut Støtte for den konservative Retning, og saa kan det jo ikke undgaas, at man kommer til at tænke paa, at det samme Syn har vel det høje Landsting haft. Hvad jeg beklager i overordentlig Grad er, at man ikke ogsaa er gaaet ind paa at give Valgret til de Kvinder, der svare direkte Skat af 800 Kr., thi det kan ikke bestrides, at deriblandt findes en Del arbejdende Kvinder, og det kan ikke bestrides, at de arbejdende Kvinder, som have sat sig i Stand til at arbejde sig op til at tjene 800 Kr. om Aaret, ere Folk, man godt kunde være tjent med at give Valgret, lige saa godt som de Kvinder, der have 1,000 Kr. om ikke mere. (Afbrydelse af J. Hage). Nej, det mener jeg heller ikke. Naturligvis bør Grænsen over det hele nedsættes til 800 Kr., og ikke for Kvinder alene. Jeg har kun fremdraget dette fordi det ser grelt og uhyggeligt ud, at Kvinder, der have 1,000 Kr. i Indtægt, skulde have Lov at stemme, medens Kvinder med 800 Kr. i Indtægt ikke skulde have Lov dertil. Det er sikkert, at de Kvinder, som have 1,000 Kr. i Indtægt, gennemgaaende ikke ere arbejdende Kvinder. Det er Kvinder, som sidde med Særformue, med Pension, med store Løgater, det er den Slags Kvinder,